

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **Ing. J. O.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. února 2022 č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal žádost o invalidní důchod, kterou žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 10. 2021 zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o důchodovém pojištění“). Žalobce podal proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2021 námitky, které žalovaná rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku zamítla a prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce potvrdila. Důvodem pro nepřiznání invalidního důchodu žalobci byly shodné závěry posudkových lékařů, podle kterých žalobce není invalidní, když jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje

pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 15 %.

2. Žalobce podal proti rozhodnutí o námitkách žalobu z důvodu špatného posouzení jeho zdravotního stavu posudkovým lékařem žalované. Pro správné posouzení je podle žalobce třeba si vyžádat výpis z jeho zdravotní dokumentace u obvodního lékaře MUDr. L. L. Díky zdravotnímu stavu jej nechce nikdo zaměstnat, nemá žádný příjem ani podporu v nezaměstnanosti.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce směřující proti posouzení jeho zdravotního stavu navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.
4. Krajský soud po doplnění dokazování o posudek příslušné PK MPSV v Ostravě přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
5. Ze správního (dávkového) spisu krajský soud zjistil, že žalobce uplatnil dne 1. 7. 2021 nárok na invalidní důchod. Pro účely správního řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen nejprve lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín se závěrem, že za hlavní příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje posudková lékařka psoriatickou artritidu – periferní formu, v úvodu s daktylitidou s tím, že nyní je stav stabilizovaný, klinicky i laboratorně bez projevů psoriatické či revmatoidní aritidy, aktuálně bez terapie – jedná se o postižení funkčně lehké. Uvedené postižení podřadila lékařka pod kapitolu XIII., oddíl A, položku 6a přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb. (v textu rozsudku též „vyhláška o posuzování invalidity“) a míru poklesu pracovní schopnosti určila na 15 %. V návaznosti na uvedený posudek rozhodla žalovaná dne 12. 10. 2021 jak shora uvedeno. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti podal žalobce námitky, ve kterých zdůrazňoval, že se jeho zdravotní stav výrazně a rapidně zhoršuje, požádal o invalidní důchod minimálně 8 000 Kč. K námitkám připojil nález o jeho odvozu rychlou záchrannou službou, kdy byl nalezen v bezvědomí. Po podání námitek vypracovala lékařka žalované pro účely námitkového řízení nový posudek se shodným závěrem, a to jak co do diagnózy a kvalifikace, tak ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.
6. Krajský soud doplnil v soudním řízení dokazování o posouzení zdravotního stavu žalobce příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Z jejího posudku ze dne 17. 6. 2022 ve spojení s protokolem o jednání z téhož dne krajský soud zjistil, že komise zasedala ve složení předseda, další lékař z oboru interního lékařství a tajemník, žalobce byl jednání komise přítomen a byl přešetřen přítomnou internistkou. Podle nalézací části posudku vycházela posudková komise mimo jiné ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. K., nového praktického lékaře MUDr. L. a dalších lékařských zpráv předložených žalobcem. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považuje posudková komise psoriatickou artritidu periferní formu, bez výraznějších známek aktivity a bez výrazné poruchy funkce kloubů. Míru poklesu pracovní schopnosti posoudila komise podle kapitoly XIII., oddílu A, položku 6a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to na horní hranici daného

rozpětí, tj. 15 %. Posudková komise dále konstatovala, že podle nálezu revmatologa MUDr. B. ze dne 2. 6. 2021 se neprokazují známky psoriatické ani revmatoidní artritidy, podle dok. epi paroxysmy se jedná o ojedinělé paroxysmy 11/2021, 2/2022 s tím, že k druhému došlo v důsledku nepravidelného užívání antiepileptik, bez zjištěného neurologického deficitu, s předpokladem kompenzace při dodržování antiepileptického režimu. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle položek 6b), c) a d) předmětné kapitoly, protože se nejedná o artritidu se středně těžkou nebo těžkou poruchou funkce několika kloubů, se známkami výrazné aktivity, léčebně těžce ovlivnitelnou, s výraznými destruktivními změnami kloubů, ankylózami. Posudková komise v posudku rovněž konstatovala, že byly pečlivě prostudovány a zohledněny nově přiložené lékařské zprávy, které však nepřinášejí posudkově nové, významné posudkové skutečnosti. V rámci pracovní rekomandace komise dále uvedla, že posuzovaný je schopen pracovního zařazení s vyloučením těžké fyzické práce, v nepříznivých klimatických podmínkách, na rizikových pracovištích.

7. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalované, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod (resp. potvrzující rozhodnutí o námitkách).
8. Podle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
10. Z podmínek pro nárok na invalidní důchod stanovených v § 38 a § 39 zákona o důchodovém pojištění byl v přezkoumávaném správním řízení veden spor výhradně ohledně invalidity žalobce. Závěr o invaliditě žadatele o invalidní důchod (zde žalobce) je vázán na posouzení jeho zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, což je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto vychází z posudků subjektů, které jimi disponují. Pro účely správního řízení jsou těmito subjekty ze zákona okresní správa sociálního zabezpečení a žalovaná (§ 8 odst. 1 a 9 zákona číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) a pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění pak posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob podle § 4 odst. 2 téhož zákona Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Jednotlivé posudky, včetně posudku PK MPSV doplněného pro účely soudního řízení, pak správní soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá právě posudek PK MPSV zpravidla důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. V tomto směru je podstatné, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které žalobce namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně

posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti diagnózy. Samotný posudkový závěr o míře poklesu pracovní schopnosti přitom musí vycházet z pravidel nastavených vyhláškou o posuzování invalidity a její přílohy. Podstatné v tomto směru je, zda zdravotní postižení posuzovaného je takové povahy, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu. Toto zdravotní postižení pak posudkový lékař (komise) podřadí pod příslušnou položku přílohy k uvedené vyhlášce a stanoví míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, případně zváží možnosti snížení či zvýšení hranic stanoveného rozpětí podle § 3 a § 4 předmětné vyhlášky. Budiž přitom zdůrazněno, že posouzení podřazení zdravotního stavu žadatele pod korespondující ustanovení vyhlášky (její přílohy), tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise, ledaže by se jednalo o zcela evidentní, i laikovi zřejmou vadu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013 č. j. 6 Ads 11/2013-20 nebo ze dne 12. 6. 2014 č. j. 9 Ads 9/2014-23).

11. V přezkoumávané věci nebylo v zásadě sporné, že žalobce trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, jehož rozhodující příčinou je psoriatická artritida. Na tomto závěru se shodly všechny tři posudky, které byly v průběhu správního a navazujícího soudního řízení vyhotoveny. Všechny tři posudky se rovněž shodly na tom, že se jedná o lehkou formu, kterou shodně subsumovaly pod kapitolu XIII písm. A) položku 6a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti stanovily ze zde stanoveného rozpětí (10 % až 15%) na horní hranici. Samotný posudek PK MPSV pak obsahuje podle přesvědčení krajského soudu veškeré povinné náležitosti, včetně pracovní rekondace a stručného zdůvodnění, proč nelze uvedenou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce kvalifikovat podle položek hodnocených vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti. Závěry posudkové komise se nejeví krajskému soudu jako zjevně nesprávné, aby se od nich odchýlil nebo aby nechal její odborné závěry dále přezkoumat. Nutno dodat, že žalobce v žalobě ani v reakci na posudek neuvedl nic konkrétního, čím by dosavadní posudky relevantně zpochybnil a jeho námitky ze správního a soudního řízení jsou opřeny spíše o jeho subjektivní přesvědčení o dopadu zdravotních potíží na pracovní schopnost, na čemž však závěr o invaliditě vybudovat nelze.
12. Krajský soud uzavírá, že v soudním řízení byl jako správný potvrzen závěr žalované, že žalobce invalidní není (resp. nebyl v posuzované době do vydání napadeného rozhodnutí), a nesplňuje proto zákonnou podmínku uvedenou v § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidního důchodu. Krajský soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
13. Krajský soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v řízení neúspěšný žalobce takové právo podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nemá a ani procesně úspěšné žalované jej v tomto typu řízení nelze podle § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. července 2022

JUDr. Martin Láníček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje